

กลวิธีความไม่สุภาพที่ใช้ในสัมพันธสารการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ
ในรัฐสภาไทย ครั้งที่ 27 (สมัยสามัญทั่วไป) พ.ศ. 2556



ปานปั้น ปลั่งเจริญศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2561

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

กลวิธีความไม่สุภาพที่ใช้ในสัมพันธสารการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจในรัฐสภาไทย ครั้งที่ 27 (สมัยสามัญทั่วไป) พ.ศ. 2556

IMPOLITENESS STRATEGIES USED IN THE NO-CONFIDENCE DEBATE' S DISCOURSE OF THAI PARLIAMENT, 27th (GENERAL SESSION), 2013

ปานปิ่น ปลั่งเจริญศรี 5636455 LCLG / M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ปัทมา พัฒน์พงษ์, Ph.D., สุจิตต์ลักษณ์ ติศคุณ, Ph.D., อิศระ ชูศรี, ปร.ด.

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความไม่สุภาพซึ่งจำแนกตามลักษณะการคุกคามหน้าผู้ฟังและวิเคราะห์กลวิธีความไม่สุภาพในสัมพันธสารการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ 4 ไม่ไว้วางใจ โดยใช้แนวคิดประเภทความไม่สุภาพของเบาส์ฟิลด์ (Bousefield, 2008) และแนวคิด ความไม่สุภาพของคัลเปเปอร์ (Culpeper, 1996, 2011) โดยเก็บข้อมูลจากรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวาระสุดท้ายก่อนการยึดอำนาจการปกครองของคณะรักษาความสงบแห่งชาติปี พ.ศ.2557

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะความไม่สุภาพสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ 1) ความไม่สุภาพแบบตรงประเด็น 2) ความไม่สุภาพแบบไม่ตรงประเด็น ทั้งนี้ความไม่สุภาพทั้งสองลักษณะสามารถคุกคามหน้าเชิงบวก หน้าเชิงลบและหน้าเชิงบวกกับหน้าเชิงลบของผู้ฟังร่วมกัน ทำให้ผู้ฟังรู้สึกไม่เป็นที่ยอมรับและรู้สึกไม่เป็นอิสระในการกระทำบางสิ่งบางอย่าง โดยกลู้อข้อบังคับในการอภิปรายมีส่วนทำให้ทั้งสองฝ่ายใช้กลวิธีความไม่สุภาพที่แตกต่างกัน กล่าวคือ แม้ว่าโครงสร้างในการอภิปรายจะเอื้อให้พรรคฝ่ายค้านเป็นฝ่ายที่มีบทบาทเกี่ยวกับการอภิปรายในแต่ละช่วง โดยมุ่งเน้นการใช้กลวิธีความไม่สุภาพแบบตรงประเด็นแล้วก็ตาม แต่พรรครัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายตั้งรับก็สามารถที่จะโจมตีพรรคฝ่ายค้านกลับได้ โดยเน้นการใช้สิทธิในการพาดพิงและการประท้วงรวมไปถึงการชี้แจงตามญัตติในการอภิปราย ซึ่งทำให้พรรคฝ่ายค้านไม่ได้รับความน่าเชื่อถือเช่นเดียวกัน ทั้งนี้จากผลการศึกษาในเรื่องการใช้กลวิธีความไม่สุภาพของทั้งสองฝ่ายแสดงให้เห็นว่า แม้ว่าการอภิปรายจะถูกกำหนดไว้ด้วยข้อบังคับต่างๆ ให้ดูมีความเป็นทางการ มีลักษณะเฉพาะแล้วก็ตาม แต่เมื่อมีการอภิปราย ทั้งสองฝ่ายก็มีภาวะฝ่าฝืนข้อบังคับด้วยการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ความไม่สุภาพ ซึ่งทำให้บริบทของการใช้ภาษาในสถานการณ์ดังกล่าวอยู่ในลักษณะผสมผสานแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการในขณะเดียวกัน ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์การใช้กลวิธีความไม่สุภาพจะพบหน้าที่หลัก 3 ประการได้แก่ 1) เพื่อทำให้ผู้อภิปรายทั้งสองฝ่ายไม่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยกยดขัง 2) เพื่อเป็นแรงผลักดันให้ผู้ถูกอภิปรายพ้นจากการดำรงตำแหน่ง 3) เพื่อสร้างสีสันและแรงดึงดูดให้ผู้ติดตาม

คำสำคัญ : ความไม่สุภาพ / กลวิธีความไม่สุภาพ / สัมพันธสารการอภิปรายไม่ไว้วางใจ / พรรคฝ่ายค้าน / พรรครัฐบาล

IMPOLITENESS STRATEGIES USED IN THE NO - CONFIDENCE DEBATE'S DISCOURSE
OF THAI PARLIAMENT, 27th (GENERAL SESSION), 2013

PANPAN PLANGCHAROENSRI 5636455 LCLG / M

M.A. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : PATTAMA PATPONG, Ph.D.,
SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., ISARA CHOOSRI, Ph.D.

ABSTRACT

The objectives of this thesis were to study the features of impoliteness according to listener's face, and threatening acts, as well as to analyze the various impoliteness strategies employed in Thai no confidence debate's discourse. The study adopted the framework of impoliteness classification from Bousefield (2008) and impoliteness from Culpeper (1998, 2011). Data was collected from the final meeting reports of the House of Representatives prior to the coup of 2014.

The results of the study revealed two features of impoliteness, namely 1) direct impoliteness and 2) indirect impoliteness. These two features are capable of threatening both positive and negative face, causing the listeners feel unacceptable and no longer free to act. Impoliteness strategies used by both sides were distinguished by the rules of the debate. the roles of accusatory party were supported by the debate's structure which confers upon them more responsibilities including intentional and reiterated use of direct impoliteness strategies. However, the respondent party, which was the defensive party, could respond to accusatory party by use of allusions and protests, including clarification on the motion in the debate, which could also serve to discredit the accusatory party as well. Due to the impoliteness strategies used by both sides, it was revealed that Thai no confidence debate was conducted completely by rules in order to ensure debates were formal and unique. Conversely, they often broke the rules during the stage of leveling allegations by using informal registers, especially relating to impoliteness. These acts made the context of communication in the debate evolve into mixed registers between formal and informal at the same time. Meanwhile, the use of impoliteness strategies could be adopted for three main functions, including 1) to discredit either party and cause them to be hated, 2) to force the debated party to back down, and 3) to make the debate more appealing to audiences.

KEY WORDS : IMPOLITENESS / IMPOLITENESS STRATEGIES / NO-CONFIDENCE
DEBATE'S DISCOURSE / ACCUSATORY PARTY / RESPONDENT PARTY

240 pages